

poslužijo se v ta namen najnesramnejše hinavščine in laži ter zvijačno prekrščujejo politično agitacijo v krščansko božjo pot. Tako je bilo tudi tukaj. Medtem ko so ti lisjaki preje govorili o „romanju“ in je vsak tozadevni članek klerikalnih listov imel ta nadpis, znajo sedaj tega pankerta klicati po pravem imenu: mladeniški shod. Prvi krst je bil menda samo za silo; pa saj so morali biti v ferdacmano veliki sili in zadregi, da so se predrznili poslužiti take nesramne zvijače in bogokletne laži.

Vodja štajerskih „mladeničev“ na tem potovanju je baje bil znani kaplan Gomilšak. No, ime tega kaplana zadostuje, da lahko presodimo vso njegovo „čredo“. Shod je še s svojo navzočnostjo tudi počastil prefekt mariborske duhovnišnice, obče znani prvak Korošec. Kako da si vendar kak miroljuben in resnično pobožen duhovnik, kakoršnih imamo hvala Bogu na spodnjem Štajerskem še precej lepo število, ne namisli prevzeti takega vodstva? Zato ne, ker mu je tak posel preostuden, ki se mora posluževati laži in zvijače, da si pridobi vsaj nekoliko lahkovernih kmečkih ljudi na svojo stran. Pošten duhovnik ima doma dovolj dela in skrbi, ako hoče da njegovo delovanje obrodi sad in da ostane pri svojih domačih vernikih v ljubezni in spoštovanju. Noben duhovnik, ki želi biti pravi dušni pastir svojih ovčic, tiste ne bo vabil na politične pohode, posebno pa ne z zvijačo in lažjo, ker to se ne strinja z ugledom in dolžnostmi njegovega stanu.

Več bomo spregovorili o tem prihodnjič.

Vojska med Rusi in Japonci.

Razun družih važnih pozicij polastili so se Japonci za nadaljno vojskovanje tudi jako imenitnega gorskega prelaza pri Montieling, čez katerega pelje cesta v Liaojang. Pridobitev teh prelazov stala je Japonce mnogo krvi, kajti Rusi so bili v njih močno utrjeni s trdnjavami, šancami, zasekami in žičnimi obrambami (Drahtgeflechte), koje so Japonce pri njihovem prodiranju jako ovirale. Japoncem se je posrečilo Rusom za hrbet priti, ter jih tako od dveh strani prijati. To je bila za Ruse poguba: Izgubili so mnogo mrtvih in lepo število ujetih. Rusov je bilo 17 bataljonov v teh utrdbah, pa so se morali enakemu številu Japoncev vendar umakniti.

Nadaljno prodiranje je za Japonce jako težavno, ker je nastalo sedaj deževje, ki v onih krajih navadno po več mesecev traja ter povzročuje velike povodnji. Sovražnika svojih moči še nista zbrala, toraj se za kraj „odločilne bitke“ dosedaj še ne ve. Rusi so že več mesecev razpostavljeni v 150 km dolgi obrambni razvrstitvi, od Liaojanga do Kaipinga. Japonci prodirajo pa še bolj na široko s peterimi kori, ki so po 40 km. eden od družega oddaljeni.

Pred Port Artur so spravili Japonci že 180 težkih topov za obleganje od suhe strani. Kakor se sliši, so se Japonci že polastili nekaj zunanjih obzi-

dij in pristav. Izgubili so sicer pri tem 28 sto m. a svoj namen so vendar dosegli.

Kakor se glasijo najnovejše novice, bila je 17. t. m. bitka, ki je trajala 15 ur. Bila je to prva bitka v kateri so Rusi kot napadalci nastopali. Vrhovni ruski poveljnik general Kuropatkin je namreč generalu Keller-ju zaukazal, da ima sovražnika iz gorskega prelaza pri Montienlingu pregnati ter se ta te važne točke zopet polastiti. Toda ta poskus Rusom ni posrečil. Izgubili so pri tem napadu okoli 1000 mož. Keller je imel samo 40 tisoč mož (2 viziji), Japoncev pa je bilo baje mnogo večje število. Sploh se Kuropatkin pri cenitviji sovražnih moči zaporedoma in povsod opeče, kjerkoli pride z njegovim protnikom v dotiko. Nasprotno pa so Japonci v ruskih pozicijah in močeh prav dobro poudčeni, imajo celo krdelo jako zvitih in predrznih ogledal.

Dne 20. junija je rusko bojno brodovje iz Vladivostoka napadlo japonsko пристanišče Genzan. Ruske torpedovke so uničile japonski parnik in več manjših ladij. Ker se Japonci bojijo, da bi jim iznova zopet napadli transportne ladje, je dobil podadmiral Kamimura povelje, da ima dobro paziti na gibanje ruskih ladij. Pred kratkim so resnično zadele japonske bojne ladje na sovražno eskadro, toda ruski admiral se je znal pravočasno umakniti sovražnemu napadu ter je prišel brez ovir nazaj v Vladivostoksko pristanišče. Ruske ladje, ki so odplule izpred Port Arturja, da se združijo z vladivostoško mornarico, so se morale zopet vrniti, ker jih je čakal na prostem morju čuviti japonski admiral Togo.

Sedanje deževje oba nasprotnika v njihovih operacijah močno nadleguje in zadržuje. Ubogi vojaki so večinoma do kosti premočeni, hudo boleljajo. Manjkuje jim obleke in živeža in posebno Rusi baje v tem oziru huda prede.

Ruskega velikega kneza Borisa, ki je imel v glavnem taboru celi harem „lahkoživnih“ žensk, se je tudi s ženskimi udi rudečega križa „bavil, ker je treba,“ je cesar (njegov stric) prestavil v Changelsk, ker ga je general Kuropatkin zato njegovo odstranitev zahteval.

Spodnje-štajerske novice.

Potrjena volitev. Presvitli cesar je izvolitev gosp. Jožef Orniga kot načelnikom in gosp. Wolde Hintze kot podnačelnikom okrajnega zastoparstva skega potrdil. — To pa spet gotovim gospodom bode prav.

Konkurz preklican. Črez hranilno in posojilno društvo pri sv. Lenartu v Slovenskih goricah je bil preklican konkurz, kateri je bil temu društvu doslej napovedan. — Omeniti moramo tukaj tudi, da takajšno pošteno prebivalstvo ni dalo zapeljati nekaterih kričačev, in da slej kakor prej kupuje nemških in naprednjaških trgovcih, ker ve, da pri istih dobro in solidno blago po poštenih cenah: Kakor se pravi, bode baje takozvana „narodna štacuna“ v kratkem zaspala; deske se baje že „hobla-

Samomor. V nedeljo dne 2. julija vlegla se je niteljica Liza Valenko iz Spodnje Polskave blizu Pragerskega na železnični tir, ko je pridrdral brzotlak. Kolesa so ji glavo od trupla odrezala. Vzrok samomora je neznan.

Uravnava Pesnice. Dne 12. julija došla sta dva inženjerca (inženjerja) od deželne vlade ter pričela delovanje v svrhu reguliranja Pesnice. Skrajni čas bi bil, da se vendar enkrat to pereče vprašanje temeljito reši.

Volitve v okrajni zastop marenberški končale so s popolno zmago Nemcev in Nemcem prijaznih Slovencev. Med volitvijo vladal je mir in red, kakoršen se da le redko pri volitvah opazovati. Kjer pa je mir in red, tamkaj je tudi edinost in složnost, ki sta glavna pogoja za uspešno in plodonosno delovanje take korporacije.

Socijal-demokratični kandidatje za novoupeljano četrto kurijo so že nastavljeni in so sledeči: Hanns Lesel za mesto Gradec; Jožef Pongratz za Gradec z okolico; Vincenc Muchitsch za Bruck; Michael Schacherl (žid) za Ljubno; Hanns Steinbauer za Feldbach; Julius Hilari za Radgono; Johann Mlaker za Celje in Vincenc Vidmar za Ptuj.

Doktorjem prava promoviran bil je dne 8. junija t. l. na graškem vseučilišču gospod Jožef Drobnič, avskultant pri okrožnem sodišču v Celju.

Strelna udarila je dne 5. t. m. v gospodarsko poslopje pri farovžu v Škalah pri Velenju. Ogenj je tako naglo razširil, da se ni dalo ničesar rešiti in je poslopje s vso vsebino vred pogorelo.

Žiškemu zgodovinarju. Neverjetno veliko talenta „mladenič iz Žiç“ tudi za zgodovino. V Domojki popisuje ta učenjak zgodovinske dogodke, kateri se vršili v 16. in 17. stoletju. Iz navedenih dokazov sklepa končno, da še gotovo živi tukaj nek mož, ki pomni une „blažene“ čase pred letom 1848. Res je, da še živé pri nas ljudje, ki še spominjajo na čase pred 1848. letom; pa da še ljudje, kar je iz njegovega dopisa žišk o sklepati, tudi na objavljene dogodke spominjali, zamore le „en mladič iz Žiç“ trditi.

Nekaj za juriste. Znana žiška trojica je tako nemurna, da že celo juriste začenja podučevati ter opozarja, da beseda „nemčur“ ni nikaka žaljiva beseda, kljub temu, da je bil ud žiške trojice samo radi te besede na 20 K obsojen. Njegov zastopnik dr. Ivan Rudolf že ve, zakaj je svoj rekurs oddal. Če se že žiški jurist na svoje juridično znanje tako ponaša, moral bi tudi vedeti, da je upravnosodišče že davno dognalo, da je beseda nemčur far žaljiva beseda.

Stekel pes, ki je slišal posestniku Lašiču v vrtovih, okraj Ormož, ugriznil je te dni pet oseb in sicer Marijo Ribič, Alojzijo Lajh, Lašič in občan iz Godomerc in Vincenc Kokla iz Radice. Posebno hudo je razmesarjena na hrbtu in obeh rokah Marija Ribič. Vseh petero ugrizenih oseb so odpeljali na Dunaj v Pasteurjev zavod.

Ptujski sejmi. Na sejem dne 20. julija se je priglasilo prav veliko živine in sicer 40 konjev, 892 goved in 174 svinj. Cena je nekaj padla in je toraj kupčija bila precej živahna. — Prihodnji letni živalski sejem vršil se bode 5. avgusta, svinjska sejma 27. julija in 3. avgusta t. l.

Za mariborški volilni okoliš IV. kurije je kot kandidat nastavljen gospod Albert Stiger, župan v Slovenski Bistrici, kojega vsem volilcem toplo priporočamo.

Velik požar. Dne 18. julija ob 5. uri popoldne je strela udarila v gospodarsko poslopje posestnika Matevža Šramel v Spodnjih Jablanih, občina Cirkovec na Dr. polju, katero je s hišo vred popolnoma pogorelo. Požar se je razširil tudi na sosedna poslopja. Zgorela so hišna in gospodarska poslopja posestnikov Štefan Šramel, G. Turk, Jakob Baklan in Jožef Wuk čisto do tal. Dotični posestniki so še zategadelj huje prizadeti, ker jim je zgorela tudi vsa krma in žito in Matevžu Šramel povrhu še 8 svinj.

Strelna udarila je dne 18. t. m. v uprego posestnika J. Baumanna iz Pongerc, občina Cirkovec, ravno ko je s svojim hlapcem snopje na voz nalagal. Konje, ki so bili vredni 2 tisoč kron je ubila, snopje na vozu pa se je užgalo ter z vozom vred zgorelo. Hlapec je bil hudo poškodovan in pravi se, da bode le težko popolnoma zopet ozdravel, medtem ko se gospodarju ničesar ni zgodilo. — Sploh se mora reči, da so letošnje nevihte izvanredno hudega značaja.

Letošnja trgategv bode žalostna, akoravno so vinogradi še do pred kratkega obljubljeni bogatega pridelka, kjer ni toča istih oklestila. Prikazala se je zopet nova bolezen, takozvana „Lederkrankheit“ na grozdju. Ena sama noč uničila je našim vinogradnikom up na ugodno povračilo njihovega truda in njihovih stroškov, koje so žrtvovali za svoje vinograde. Umestno bi bilo, ako bi se merodajni krogi nemudoma pobrigali za žalostno stanje naših vinogradnikov in da bi se strokovnjaki proučili o praviem vzroku te bolezni, opazovali njen tek in izid ter si prizadevali najti pomoček v obrambo te nove uničevalke naših vinogradskih pridelkov, da se vsaj v prihodnjih letih zamore naš ubogi kmet obvarovati take škode, kakoršna ga je letos zadela.

Okrajni zastop ptujski. V soboto dne 16. t. m. prisegel je novoizvoljeni okrajni odbor ptujski svojemu načelniku ter je istega dne prevzel svojo poslovanje. Koj pri nastopu je odbor predlagal načrte gledé ureditvijske ceste iz Okiča v Leskovec ter preložitvijske ceste iz Polenšaka k sv. Tomažu. Pa tudi na cesto iz Velovleka na št. Bolfank se ni pozabilo. Vsi ti načrti se bojo v prvi seji skupnemu zastopu predlagali in želeli bi bilo, da bi kak ud tudi vzboljšanje ceste čez Grabšinski breg predlagal.

Sreča v nesreči. Naš ljubeznjivi prijatelj častiti gospod župnik Murkovič od sv. Barbare v Halozahje nedavno imel prešmencano smolo. Zletel je namreč v farovžu po stopnicah (štengah) in se pri tem znatno poškodoval. Obžalujemo vrlega gospoda dušnega pastirja

— ob enem mu pa tudi častitamo, da se mu ni hujšega zgodilo. Vzrok padca naj blagovolijo nam č. g. župnik sami naznaniti. Noe. —

„**Celjska žaba**“ mogočno reglja v svoji mlakuži. Prevelika vročina ji je možgane ožgala, da ne ve kolikrat se ji je gledé razdelitve državne podpore med spodnještajerske vinorejce, ki so bili po trtni uši poškodovani, že odgovorilo. Zaletuje se v občé spoštovanega ptujskega župana, toda tamož stoji previsoko, da bi jemal ozir na reglanje take mlakužne gnjusadi, kakoršna je celjska žaba in njena tovaršija. Gospod Ornič je spoštovan od vsakogar, kdor tega moža in njegove zasluge le količkaj pozna, in to naj bode vrlemu gospodu najboljši dokaz ljubezni in zaupanja, kojega pa on tudi v popolni meri zasluži.

Huda vročina vlada letos v naših krajih. Kakor se pravi, že celih 130 let ni bilo pri nas take pekočine, kakoršna se nam od vseh strani naznanja.

Koroške novice.

Mati in sin utonila. Posestnik Martin Dullnig p. d. Wiesenegger v Kremškem mostu napravil je za silo neko brv, katera je obstala le iz lestve (lojtre) z naloženimi deskami. Dne 10. t. m. sta se zaradi krajšega pota čez to brv podala čevljarska žena Ana Lackner iz Plesnice in njen 6 letni sinček. Ko se prevrne ena deska, padla sta v deročo reko Lizer ter oba utonila.

Pasja kontumacija. V Pojcih, občina Vajre, ugriznil je neki stekel tuji pes prejšni petek 4 pse. Vseh petero psov se je nato takoj postrelilo. Za občine Vajre, Feldkirchen in Štajerberg se je zapovedala pesja kontumacija.

Sam se je sodnji javil kmečki sin Čmelič iz Čač blizu Podkloštra, da je storil zločinstvo požiga. Seveda so ga hitro djali pod ključ.

Iz bojazni pred hiralnico skočil je pri Paternionu v Dravo bivši gledališčni ravnatelj Haupt. Na možu se je že dalje časa dala opazovati nekaka otožnost, ki ga je slednjič gnala v prostovoljno smrt.

Z drevesa padel. Posestnik in krčmar Janez Sorgo iz Spodnje vesice, ki je bil več let župan in obč. svetovalec, spravil se je 11. t. m. po lojtri na črešnjo, s katere pa je tako nesrečno padel, da je po dveh dneh vsled poškodbe umrl. Mož je bil 60 let star ter vobče priljubljen in spoštovan. Zapustil je vdovo z osmerimi otroci, od katerih je šele komaj eno preskrbljeno.

„**Pobožni romarji.**“ Ko so se na št. Petrovo vrnili nekateri fantje od božje poti k sv. Krvi pijani domov v Moravče, hoteli so iz gole hudomušnosti in nagajivosti krčmarju Kaponigu težek voz iz dvorišča vleči. Krčmarjev hlapec je pa to zapazil ter ponočnjake odpodil. Ko pa je nekoliko časa že v postelji počival, so poredneži zopet prišli. Zdaj pa je hlapec hotel enega teh pobalinov prijeti, toda poslednji ga je z nožem tako hudo v prsa sunil, da so morali težko ranjenega reveža v Lienz v bolnišnico prepeljati. Zares lep konec „pobožnega romanja“!

Požar. Pred kratkim so pogorela posestnika žef Willegger-ju, p. d. Klingbacher-ju v Egernu in Feldkirchnu hišna in gospodarska poslopja. Zgoraj je tudi čvetero goved. Zavarovan je bil imenovano samo za 6 tisoč kron, škoda pa se ceni na blizu tisoč kron.

Strela udari je pretečeni teden v kolarni Franc Roževa v Rudi ter jo zapalila. Vsled hude naliva in urne pomoči gasilcev bil je plamen v kotlu kem zadušen in tako večja nesreča odvrnjena.

Dojenček je rešil smrti 2 moža. Dne 12. t. m. je sedel posestnik Kahlhamer v Baiersdorfu za rednikom (feldvebelnom) Pobašnikom, ki ga je pričel obiskat, pri mizi, ter se ž njim pogovarjal. Drugem kotu je v zibelki ležalo dete, ki je naenkrat začelo ječati. Gospodar gre k detetu gledat, kaj mu je in ob enem se tudi feldvebl od mize odstrani. V tem hipu pa je v hišo udarila strela, ki je ravno mizinem kotu vzela svojo pot v zemljo. Raztrla in stene pometala je v kotu več podob in gotovo bila ubila imenovana moža, ako bi se ne bila zadnjem trenutku od mize odstranila, kar sta storila zaradi detetovega joka.

Dopisi.

Glasovi pa loških občinskih volitvah. Znana trojica se radi propada pri loških volitvah še zdaj pomirila, kar je najbolj razvidno iz pet lažnjivih pisov celjske Domovine, kateri niso družega, nego lažni in ostudne laži o naših naprednih volilcih. Ta trojica žena sicer ni toliko vredna, da bi se za volitve po časnikih prepirali, pa resnici na ljubo hoče nekatere o naših volilcih objavljene laži pribiti, bodo naši bralci, ki teh dopisov niso čitali, videli kakšne lažnjive in hudobne počasti so voditelji naših sovražne stranke. V „Domovini“ št. 49. stoji doslovno: „Vkljub vsemu temu pa so imeli tako malo samega vesti, da so nastavili kandidatom nadpolovično več narodnih mož. Njihova „ordre de battaglia“ je bilo: Volimo tudi iste, kateri bodo sigurno predrli pri protni stranki, da bomo zmagali vsaj navidezno. Bili so popolnoma uverjeni, da podležejo. Da je prav nesramna laž, razvidno je iz tega, da mi sploh vedeti nismo mogli, katere kandidate je nasproti stranka postavila. Še le na dan volitve smo dobili vaš volilni listek v roke, iz katerega smo videli, da ste vi od 18 odbornikov 3 take može kandidirali, katere smo tudi mi volili in sicer g. Vinko Breznik, Ivana Zdolška in Alojz Detiček. Prva dva sta stari dolgoletna odbornika naše občine in vrla „Štajerjanca“; tretjega smo radi tega v odbor volili, ker je mlad, razsoden in napreden kmet. Edino, kar nas nekoliko po resnici trojiškega pisarjenja diši, je, da loški g. župnik po svojem mežnarju in organistu dal svojcem naznanje, da se volitve ne udeležijo, ker je bil prepričan, da sigurno podleže. Našem mežnarju na tem mestu svetujemo, se v volitve ne vključuje, kakor ne vtikati, drugače bi bili mi Štajercijanci morani, mu pri bernji vrata pokazati. A največ